

De ærede Førere for Socialdemokraterne ville jo ikke kunne paastaa, at de ikke efter den sidste Vinters ekstraordinære Arbejdsløshed kunde forudse, at Arbejdsløsheden vilde blive — i alt væsentligt i alt Fald — af samme Omfang i denne Vinter. Jeg tror derfor, det havde været rettest, om man i Sommer havde haft sin Opmærksomhed henvendt paa, at man stod overfor en Vinter, hvor Arbejdsløsheden ikke vilde blive ringere, end den var i Fjor; og man burde derfor maaske have sparet, om ikke alle de 800,000 Kr., saa i hvert Fald en væsentlig Del af dem. Jeg hører til dem, der fuldt ud beundrer det Sammenhold, der er mellem Arbejderne, men det Parti, der fortrinsvis kræver at repræsentere Arbejderne, burde have sin Opmærksomhed henvendt paa, at man selvfølgelig skal hjælpe sine danske Standsfæller, før man hjælper de fremmede. For disse 800,000 Kr. vilde i Vinter 8,000 Arbejdere med Familie i 10 Uger have kunnet faa en ugentlig Understøttelse paa 10 Kr., og hvad det vilde have betydet under de nu herskende Forhold, behøver jeg ikke nærmere at paapege.

Mit Parti vil stille sig til den foreliggende Sag saaledes, at vi ville behandle den i et Udvalg og tage den op til velvillig Overvejelse, men for øvrigt forbeholde os vor Stilling overfor Enkeltheder i Forslaget.

Berntsen: Da de Spørgsmaal, som berøres af de to foreliggende Lovforslag, i Fjor vare Genstand for en ret indgaaende Forhandling her i Tinget, en Forhandling, der resulterede i de to Love, som bleve vedtagne i Slutningen af forrige Rigsdags-samling, er der heller ikke for mig Anledning til at komme ind paa en nærmere Betragtning af disse Forhold.

Hvad angaar det første af de to foreliggende Lovforslag, det om Understøttelse i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed, skal jeg bemærke, at dets §§ 1 og 4 jo ere enslydende med det i Fjor vedtagne Forslags. Det nye i Forslaget er det, Tinget ikke vilde gaa ind paa i Fjor, nemlig at Statskassen skal træde til og yde ekstraordinær Understøttelse til det i Loven nævnte Formaal. Jeg har den Opfattelse, som jeg gjorde gældende i Fjor, at den Arbejdsløshedstilstand, der hersker til Dels endnu, er det Kommunernes Sag at afhjælpe, og den Betragtning gav Rigsdagen i Fjor sin Tilslutning ved at vedtage Lovforslaget, saaledes som jeg i Forening med Udvalget fik det formuleret. Jeg maa der-

for tilraade Tinget at forlænge den i Fjor vedtagne Lov med et Aar og ikke at vedtage noget andet. Det skal jeg yde min Medvirkning til, men at indføre en Bestemmelse her om, at Staten skal træde ekstraordinært til, vil jeg fraraade. Der er efter min Mening ingen Anledning dertil, og jeg er ogsaa overbevist om, at ude omkring i Landbefolkningen vil det møde absolut Modstand, at man ved Statsbidrag skulde yde sin Medvirkning til, at de mange Arbejdere, der gaa arbejdsløse her i København, skulde understøttes til at forblive her i Byen.

Jeg gjorde mig i Fjor den Ulejlighed at foretage en Rejse til Norge for at undersøge, hvorledes de der have indrettet det med Arbejdsanvisningskontorer. Det er min Overbevisning, at man her maatte kunne komme ind paa en lignende Fremgangsmaade; thi disse Kontorer have vist sig overordentlig praktiske. Gennem dem søger man nemlig at fordele Arbejdskraften til de Steder i Landet, hvor der er Trang til Arbejdere. Vi trænge til en saadan Ordning her, og det er mit Haab, at man saa snart som muligt skal kunne komme ind paa en lignende Ordning; thi det bedste Middel mod Arbejdsløshed er at skaffe Arbejde til de arbejdsløse ved at fordele Arbejdskraften saaledes, at den i videst muligt Omfang kan komme til at tage Arbejde der, hvor der er Trang til at faa Arbejdere. Men hvis Staten træder til og yder Bidrag, er jeg snarere tilbøjelig til at tro, at man standser den Fordeling af Arbejdskraften, som ganske naturligt bør foretages. Det glædede mig derfor, at den højtærede Minister i sit Foredrag indtog samme Standpunkt, som jeg gjorde i Fjor, idet han ogsaa fraraadede at gaa ind paa at yde Statsbidrag ekstraordinært i dette specielle Øjemed.

Jeg skal ikke komme ind paa den ærede Ordførers Udtalelser med Hensyn til den Velsignelse, den socialistiske Stat vilde bringe som Bod for alle Savn. Den ærede Taler slog paa, at her er baade Bøliger nok, Jord nok, Mad nok osv., det gjaldt blot om at faa det fordelt. Hvorledes det ærede Medlem vil bære sig ad med at faa alt dette fordelt med eet Slag, ved jeg ikke, det er jo Socialismens Drøm, at man kan faa Staten ordnet paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade. Jeg tror nu for Resten, at den ærede Ordfører ikke gør klogt i, samtidig med at han paakalder Lovgivningsmagtens Bistand, at holde os den socialistiske Stat for Øje, ligesom jeg ogsaa tror, at det ærede Med-